

Інші запевнятливі люди не могли спокійно дивитися на успіхи компанії Bombardier. У Ski-Doo стали з'являтися конкуренти – інші виробники вносили невеликі зміни в конструкцію або дизайн, а в основному майже копіювали першопроходця і випускали вже як власний товар. На хвилі популярності снігоходів росло і число їх виробників. У 1970-х роках снігоходи робили вже більше ста компаній. З 1970 по 1973рр. вони продали близько 2 мільйонів апаратів, а 1971 рік взагалі став рекордним – більше напівмільйона проданих снігоходів. У 1973 тільки Bombardier виготовив вже 1-мільйонний снігохід Ski-Doo. Але такий успіх більше не повторювався. Ейфорія від новизни поступово почала проходити, а рівень популярності снігоходів – знижуватися до розумних меж (планку в 2 мільйони випущених снігоходів Ski-Doo Bombardier подолав тільки у 1993 році).

Зменшуватися стало і число виробників – багато з компаній, особливо ті, для яких виробництво

снігоходів не було основним видом діяльності, а стало, скажімо так, додатковою можливістю для розширення бізнесу, частково або повністю збанкрутіли під час паливної кризи 1973 року і через якийсь час, після цього або зникли повністю, або були вимушені відмовитися від виробництва даного виду техніки. Інші були поглинені своїми крупнішими конкурентами.

Зараз основний попит на снігоходи спостерігається в Північній Америці – США і Канаді. 10 років тому річний об'єм продажів снігоходів у всьому світі оцінювався приблизно в 260 тис. апаратів, зараз це число знизилося – за оцінками, наприклад, фахівців компанії Polaris об'єм світових продажів снігоходів у 2006 році не перевищив 165 000. А ось географічне співвідношення практично не міняється - близько 90% продажів доводиться на Канаду і США. Правда, варто відзначити, що останніми роками росте попит на цю техніку і в РФ.